

K. J. ur. 1927; Przychody

Tytuł fragmentu relacji	Polacy i Żydzi w Międzyrzeczu Podlaskim przed II wojną światową
Zakres terytorialny i czasowy	Międzyrzec Podlaski; dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	Międzyrzec Podlaski w dwudziestolecu międzywojennym, Żydzi w Międzyrzeczu Podlaskim, stosunki polsko-żydowskie w Międzyrzeczu Podlaskim, antysemityzm

Polacy i Żydzi w Międzyrzeczu Podlaskim przed II wojną światową

U Żydów to było tak, że jak któryś był biedniejszy to inni mu pomagali. Gdy na przykład narzeczeństwo się żeniło, a było biedne, to reszta ich wspomagała, wesele im wyprawiali i wzbogacali datkami. Żydzi byli jeden za drugim, naprawdę byli zgrani. Przed wojną kontakty między Polakami i Żydami były przyjazne, ale już później, przed samą wojną zmieniły się bardzo. Było hasło: „Bij Żyda!”. Gdy chodziłem do szkoły przed wojną, to panowała wręcz taka nienawiść. Uczniowie – Polacy, jak się raz zebrali na Żydów, to Żydzi uciekali ulicami Międzyrzecza, a my za nimi biegliśmy i rzucaliśmy w nich kamieniami. Gdy któryś Żyd miał chałupę przy szosie, to okiennice zamykali, żeby szyb im nie powybijali. Kiedyś taki chłopak z czwartej lub z piątej klasy, już nie pamiętam, tak jednego ucznia Żyda uderzył kamieniem w głowę, że upadł, cały zalany krwią. Temu chłopcu nauczyciele nic nie zrobili, bo wtedy było to hasło: „Bij Żyda!”. Przed samą wojną Żydzi już mieli strach, wyjeżdżali jak wojna się zbliżała, chowali się po wsiach, gdzie tylko który mógł, duże pieniądze za to dawali. Byli bardzo prześladowani.

Data i miejsce nagrania	2010-07-23, Przychody
Rozmawiał/a	Agata Stolarz
Transkrypcja	Agata Stolarz
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"